

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TRUEWHITE« for varer i klasse 9 og 11.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4, artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har det fornødne særpræg.

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾, da det omhandlede EF-varemærke ikke er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 2009, L 78, s. 1).

Sag anlagt den 5. maj 2010 — Deutscher Ring mod KHIM (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)

(Sag T-209/10)

(2010/C 179/92)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutscher Ring Sachversicherungs-AG (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwältin A. Busse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 11. marts 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1290/2009-1) annulleres, og det ansøgte varemærke registreres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Deutscher Ring Sachversicherungs-AG« for tjenesteydelser i klasse 36

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg og ikke udelukkende er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 14. maj 2010 — Autogrill España mod Kommissionen

(Sag T-219/10)

(2010/C 179/93)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Autogrill España, SA (Madrid, Spanien) (ved abogados J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgerens annullationsanbringender tages til følge

— Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens beslutning af 28. oktober 2009 (støtte nr. C 45/2007, ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) vedrørende skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af udenlandske virksomheder annulleres, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5 i lovbekendtgørelsen af loven om selskabsskatter (TRLIS) indeholder elementer af statsstøtte.

— Subsidiært annulleres artikel 4, for så vidt den kræver, at operationer foretaget, inden den endelige beslutning, der er genstand for søgsmålet, blev offentliggjort i EUT, tilbage-søges.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i nærværende sag anfægtede beslutning har fastslået, at Spaniens støtteordning i henhold til artikel 12, stk. 5, i TRLIS er uforenelig med fællesmarkedet som følge af den støtte, der blev indrømmet de begunstigede til at gennemføre erhvervelser inden for Fællesskabet. Det præciseres i denne forbindelse, at nævnte bestemmelse giver mulighed for at afskrive en finansiel goodwill, der følger af erhvervelsen af mere end 5 % af kapitalandelen i en udenlandsk virksomhed.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande påberåbt sig følgende søagsmålsgrunde:

- 1) Der foreskriver en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1 TEUF, idet den omhandlede foranstaltning anses for statsstøtte. Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionen ikke har fastslået, at den undersøgte skatteforanstaltning begunstiger »bestemte virksomheder og produktionen af bestemte goder«, således som det kræves i artikel 107, stk. 1, TEUF. Kommissionen har blot fastslået, at foranstaltningen er selektiv, idet den udelukkende finder anvendelse på erhvervelsen af kapitalandele i udenlandske virksomheder og ikke i spanske. Sagsøgeren har gjort gældende, at nævnte argumentation er urigtig og cirkulær: Den omstændighed, at anvendelsen af den undersøgte foranstaltning — ligesom enhver anden skatteregel — er støttet på opfyldelsen af visse objektive krav, betyder ikke, at foranstaltningen retligt eller faktisk er selektiv. Kommissionens automatiske tankegang indebærer nemlig, at enhver skatteregel *prima facie* skal anses for selektiv.

Endvidere viser såvel den retlige undersøgelse af foranstaltningen som de statistiske oplysninger, Kongeriget Spanien har fremlagt, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS er en generel foranstaltning, der *retligt og faktisk* gælder for alle virksomheder, der betaler selskabsskat i Spanien uafhængigt af deres størrelse, art, sektor eller oprindelse.

På den anden side udgør *prima facie* behandlingen, der følger af artikel 12, stk. 5, i TRLIS, langt fra en selektiv fordel, men tjener til, at alle erhvervelser af kapitalandele ligestilles, uanset om de er spanske eller udenlandske, eftersom afskrivelsen af finansiel goodwill, såfremt den skyldes den umulige gennemførelse af grænseoverskridende fusioner, kun kan ske nationalt, hvorfor der findes regler i skattesystemet, der giver mulighed herfor, og artikel 12, stk. 5, i TRLIS faktisk blot udvider denne mulighed til erhvervelsen af aktiver i udenlandske virksomheder.

Subsidiært er Kommissionens beslutning uforholdsmæssig, eftersom dens anvendelse på overtagelse af kontrollen med udenlandske virksomheder bør sammenlignes med situationer med nationale fusioner og dermed er begrundet i den spanske ordnings opbygning og logik.

- 2) Der foreligger sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet der er foretaget urigtig retsanvendelse ved identificeringen af den af foranstaltningen begunstigede.

Subsidiært og uanset om det fastslås, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, skulle Kommissionen have foretaget en udtømmende økonomisk analyse for at afgøre, hvem der var begunstigede af støtteordningen. Sagsøgeren har gjort gældende, at de støttebegunstigede under alle omstændigheder (i form af en for høj købspris for kapitalandelene) var sælgerne af kapitalandelene og ikke, sådan som Kommissionen har anført, de spanske virksomheder, som har anvendt denne foranstaltning.

- 3) Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning hvad angår det tidsmæssige anvendelsesområde for tilbagesøgningskravet.

Sag anlagt den 18. maj 2010 — Iberdrola mod Kommissionen

(Sag T-221/10)

(2010/C 179/94)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ved abogados J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Beslutningens artikel 1, stk. 1, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der er genstand for denne sag, er den samme som i sag T-219/10, Autogrill España mod Kommissionen.

Søagsmålsgrundene og de væsentligste argumenter, er de samme som påberåbt i den pålæggende sag. Sagsøgeren har særligt gjort følgende gældende:

- Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslået, at foranstaltningen i artikel 12, stk. 5, i TRLIS udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, eftersom den ikke har taget hensyn til den positive virkning af foranstaltningen, hvorved den har set bort fra foranstaltningens gavnlige virkning på opfyldelsen af de målsætninger, der forfølges ved andre af traktatens bestemmelser.